

Bruxelles, den 24. februar 2023
(OR. en, fr)

Interinstitutionel sag:
2022/0147(COD)

6363/23
ADD 1

CONSOM 42
MI 107
COMPET 105
EF 46
ECOFIN 140
DIGIT 22
CODEC 180
CYBER 31

NOTE

fra:	De Faste Repræsentanternes Komité (1. afdeling)
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	6065/23
Komm. dok. nr.:	9053/22 + ADD1-4
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv 2011/83/EU for så vidt angår aftaler om finansielle tjenesteydelser indgået ved fjernsalg og om ophævelse af direktiv 2002/65/EF <i>Generel indstilling</i> – Erklæringer

Vedlagt følger til delegationerne erklæringer fra Italien og Luxembourg om ovennævnte emne med henblik på samlingen i Rådet (konkurrenceevne) den 2. marts 2023. Erklæringerne optages i protokollen for Rådets samling.

ERKLÆRING FRA ITALIEN**OM FORSLAGET TIL EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV OM
ÆNDRING AF DIREKTIV 2011/83/EU FOR SÅ VIDT ANGÅR AFTALER OM
FINANSIELLE TJENESTEYDELSER INDGÅET VED FJERNALG OG OM
OPHÆVELSE AF DIREKTIV 2002/65/EF**

Italien mener, at visse aspekter af forslaget fortsat skal afklares, så der ikke hersker usikkerhed om anvendelsen.

Italiens største bekymring vedrører korrekt anvendelse af **lex specialis-princippet/nærhedsprincippet**.

Ifølge Italien **bør den sektorspecifikke disciplin** af klarheds- og retssikkerhedshensyn **altid have forrang for direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne (DMFSD2), når en sektorspecifik EU-retsakt regulerer en specifik finansiell tjenesteydelse**. Ved udarbejdelsen af sektorspecifik lovgivning vurderer EU-lovgiveren indgående, hvordan området skal reguleres afhængigt af markedets og det regulerede produkts særlige karakteristika.

Hvis DMFSD2 skal finde anvendelse på produkter/tjenesteydelser, der allerede er reguleret af sektorspecifik lovgivning, vil dette underminere de valg, som lovgiveren allerede har truffet i hver sektor. F.eks. kan anvendelse af fortrydelsesretten i DMFSD2 i tilfælde, hvor der endda findes sektorspecifik lovgivning, men som ikke indeholder bestemmelser herom, f.eks. i direktivet om betalingstjenester i det indre marked (PSD2), være kompleks eller endog uforenelig med karakteren af den leverede tjeneste og **føre til alvorlig retsusikkerhed og sagsanlæg**.

Derudover ser Italien potentielle problemer i en vag definition af "finansielle tjenesteydelser".

Generelt ville vi foretrække, at **"finansielle tjenesteydelser" kun reguleres i DMFSD2, såfremt de allerede er defineret som sådanne i national lovgivning eller i en EU-retsakt.** I modsat fald vil retsusikkerheden være stor, da forskellige fortolkninger af "finansielle tjenesteydelser" vil blive accepteret, og de nationale sektorspecifikke myndigheder vil kunne holdes ansvarlige for ikke at føre tilsyn med tjenesteydelser, hvis karakter er usikker på forhånd.

Desuden **støtter Italien ikke, at medlemsstaterne fratages muligheden for at opretholde eller vedtage strengere bestemmelser om fyldestgørende redegørelser** over for forbrugeren om de foreslåede aftaler om finansielle tjenesteydelser. Uden denne mulighed bør eksisterende strengere nationale regler på dette område ophæves, og dette vil indebære en forringelse af forbrugerbeskyttelsen, som vi ikke kan støtte.

Italien håber derfor, at alle disse aspekter af direktivet kan forbedres under trepartsforhandlingerne.

Erklæring til optagelse i Rådets protokol

Rådet (konkurrenceevne), den 2. marts 2023

Erklæring fra Luxembourg

Forslag til direktiv om aftaler om finansielle tjenesteydelser indgået ved fjernsalg

Trods sin støtte til vedtagelsen af den generelle indstilling er Luxembourg betænkelig ved visse centrale aspekter af forslaget, som er blevet fordrejet under drøftelserne.

Luxembourg tilslutter sig fuldt ud målet med denne lovgivning, nemlig at fuldføre det indre marked for grænseoverskridende aftaler om finansielle tjenesteydelser indgået ved fjernsalg gennem harmonisering af visse forbrugerbeskyttelsesregler, men mener, at Rådets mandat ikke gør det muligt at nå dette mål.

Luxembourg beklager, at vigtige bestemmelser trods harmonisering giver medlemsstaterne mulighed for at indføre *nye* hindringer i det indre marked. Dette gør grænseoverskridende transaktioner vanskeligere, samtidig med at forbrugerne fastholdes i en situation, hvor de fortsat konfronteres med retlig fragmentering på tværs af EU.

I sin nuværende form skaber teksten ikke

- retssikkerhed og juridisk klarhed på EU-plan, hvilket betyder, at virksomhederne potentielt skal analysere og anvende 27 forskellige nationale love, når de indgår aftaler med forbrugerne
- retssikkerhed på nationalt plan, da sammenhængen mellem den foreslåede tekst og den eksisterende sektorspecifikke lovgivning er uklar.

Luxembourg håber, at teksten kan forbedres yderligere i lovgivningsprocessens næste faser.
